

Nr 215.

Av herr **Berglund**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag till
lönereglering för arméns och marinens personal.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 350 har föreslagits lönereglering för arméns och marinens personal; bland denna finnas tyghantverkare, tjänstgörande vid artilleriets tygstationer samt artilleritruppförbandens tyganstalter, vilka torde få anses ej blivit tillgodosedda så som önskvärt varit.

Dessa tyghantverkare, vilka äro s. k. civilmilitär personal, ha till uppgift att vid artilleriets tyganstalter tjänstgöra som verkstadsföreståndare och föra i denna egenskap närmaste befälet över den verkstadspersonal, som är anställd därstädes.

Tyghantverkarnes tjänstgöring är närmast att likna vid en underverkmästare eller, som de kallas vid Åkers krutbruk, verkmästare av II klass; deras tjänstgöring erfordrar väl kvalificerad yrkesskicklighet för att kunna utföra förekommande arbeten, som ofta äro att hänföra till s. k. precisionsarbete. Dessutom skola dessa tyghantverkare enligt »instruktionen för artilleriets tyganstalter och truppförråd» svara för de materialier och verktyg, som utlämnas till arbetspersonalen, vid risk att få ersätta varje genom deras försummelse uppkommen skada eller förlust; tyghantverkarnes arbetstid är 48 timmar pr vecka.

Tyghantverkarna hava sergeants tjänsteställning och hava intill år 1918 åtnjutit löneförmåner i likhet med sergeant av första klass, dock med den skillnad, att tyghantverkaren erhållit två ålderstillägg à 150 kronor, således en slutlön som med 300 kronor överstiger sergeants.

Enligt Kungl. Maj:ts proposition nr 350 erhåller en tyghantverkare å G-ort i högsta löneklass 4,596 kronor, en sergeant, tillhörande samma ortsgrupp, i högsta löneklassen 4,536 kronor, alltså endast 60 kronor mindre än en tyghantverkare. Härtill bör tagas i betraktande de små utsikterna till befordran för tyghantverkarna, vilka i de flesta fall få gå hela sin tjänstetid som sådana och dessutom ha 10 års längre tjänstetid

till pensionsåldern än sergeanten, vilken för övrigt som regel blir befordrad till fanjunkare.

Vid jämförelse med verkmästare av II klass måste det medges, att tyghantverkaren har väl så ansvarsfull och riskfylld tjänstgöring med utförandet av aptering och demontering av ammunition under arbetet i apteringsverkstäderna. Därtill kommer även tjänstgöringen vid fortet, vilken är i högsta grad menlig för hälsotillståndet.

Enligt nuvarande lönestat hava tyghantverkarne en inkomst av 3,450 kronor, en besiktningsrustmästare eller verkmästare 4,563 kronor, båda med högsta löneklass i respektive grupp, alltså en löneskillnad å 1,113 kronor. Genom ett bifallande av den kungl. propositionen bleve löneskillnaden 1,824 kronor.

Det rättaste synes mig vara, att tyghantverkarne uppföras i fjärde lönegraden, då en löneskillnad av 1,116 kronor uppstår.

Med anledning av vad jag här ovan anfört hemställas,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i Kungl. Maj:ts förslag,

att tyghantverkarne vid Artilleriets fabriker och tyganstalter måtte uppflyttas i fjärde lönegraden i stället för den nu föreslagna tredje lönegraden.

Stockholm den 23 april 1921.

J. E. Berglund.
